

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogsultja:

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

A felszólalási osztály határozata:

A fellebbezési tanács határozata:

Jogalapok:

A The Stilton Cheese Makers Association

A STILTON nemzeti szóvédjegy, WHITE STILTON CHEESE és BLUE STILTON CHEESE bejegyzett eredetmegjelölés

A felszólalásnak helyt ad a 29. és 30. osztályok vonatkozásában

A fellebbezési tanács megítélése szerint, az érintett áruk leírásának megváltoztatását követően a felek 2004. június 4-i együttes levelének értelmében a felszólalást visszavonták, és ezzel az eljárás részben befejeződött. A fellebbezési tanács, a szerinte fennmaradó egyetlen eldöntendő kérdéstről a költségek vonatkozásában úgy határozott, hogy a felek kötelesek a felszólalási eljárás és a fellebbezés kapcsán felmerült díjak és saját költségeik viselésére.

A fellebbezés alátámasztására, a felperes hangsúlyozta, hogy a 2004. június 4-i levél kizárólag az eljárás felfüggesztését célozta, avégből, hogy a felek megállapodhassanak arról a még eldöntendő kérdéstről, hogy a tejtermékeken és sajtokon kívül mely árukat kell kiemelni 29. osztályból annak érdekében, hogy a felszólalást a jogosult visszavonja. A fellebbezési tanács tévedett, amikor úgy vélte, hogy a felperes – a felfüggesztési kérelmet aláírva – elfogadta azt, amit a jogosult kérelmezett.

– semmisítse meg az OHIM második fellebbezési tanácsának 2004. szeptember 20-i R 982/2002-2. sz. határozatát és utalja vissza az ügyet a fellebbezési tanács elé,

– kötelezze OHIM-ot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője:

A felperes

A bejelentéssel érintett közösségi védjegy:

A GERONIMO STILTON szóvédjegy a 16. osztályba tartozó (könyvek), a 25. osztályba tartozó (ruházati cikkek), a 28. osztályba tartozó (játékok stb.), a 29. osztályba tartozó (hús stb.), a 30. osztályba tartozó (sütemény-alapanyagok stb.) és a 41. osztályba tartozó (szakmai képzés nyújtása) áruk és szolgáltatások vonatkozásában – 1 345 503. sz. védjegybejelentési kérelem

Elisabetta Dami által 2004. november 19-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-467/04. sz. ügy)

(2005/C 69/36)

(A keresetlevél nyelve: francia)

Elisabetta Dami, lakóhelye: Milánó (Olaszország), képviselik: Paolo Guido Beduschi és Silvia Giudici, ügyvédek 2004. november 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A The Stilton Cheese Makers Association szintén félként vett részt a második fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– állapítsa meg, hogy a 2004. június 4-i az OHIM-nak címzett és közösen aláírt levél nem irányult a fellebbezési tanács előtti eljárás befejezésének kérelmezésére, hanem egyszerűen csak egy határidő-hosszabbítási kérelmet tartalmaz;

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogsultja:

A The Stilton Cheese Makers Association

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

A STILTON nemzeti szóvédjegy, WHITE STILTON CHEESE és BLUE STILTON CHEESE bejegyzett eredetmegjelölés

A felszólalási osztály határozata:

A felszólalásnak helyt ad a 29. és 30. osztályok vonatkozásában

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezési tanács megítélése szerint, az érintett áruk leírásának megváltoztatását követően a felek 2004. június 4-i együttes levelének értelmében a felszólalást visszavonták, és ezzel az eljárás részben befejeződött. A fellebbezési tanács, a szerinte fennmaradó egyetlen eldöntendő kérdéstről a költségek vonatkozásában úgy határozott, hogy a felek kötelesek a felszólalási eljárás és a fellebbezés kapcsán felmerült díjak és saját költségeik viselésére.

Jogalapok:

A hivatkozott jogalapok azonosak azokkal, amelyekre a felperes a T-466/04. sz. ügy keretében hivatkozott.

A Bouygues SA és a Bouygues Télécom által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. november 24-én benyújtott kereset

(T-475/04. sz. ügy)

(2005/C 69/37)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Bouygues SA, székhelye: Párizs, és a Bouygues Télécom, székhelye: Boulogne-Billancourt (Franciaország), képviseli: Louis Vogel, Joseph Vogel, Bernard Amory, Alexandre Verheyden, François Sureau és Didier Theophile ügyvédek, 2004. november 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg a 2004. július 20-i C(2004)2647 bizottsági határozatot – Franciaország által az Orange és az SFR által a Universal Mobile Telecommunication System (UMTS) engedélyért fizetendő díj módosításával kapcsolatban nyújtott állami támogatás;
2. kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen kereset a 2004. július 20-i C(2004)2647 fin bizottsági határozat ellen irányul, amely megállapította, hogy Franciaország az Orange France és az SFR részére nem nyújtott állami támogatást azzal, hogy utólag csökkentette azt a 4,995 milliárd eurós díjat, amelynek fizetésére a francia állam részére mindkét szolgáltató kötelezettséget vállalt a 2001. július 18-án odaítélt Universal Mobile Telecommunication System (UMTS) engedélyért. E határozat meghozatalával elutasították a felperesek panaszát.

E tekintetben emlékeztetnek arra, hogy a francia kormány két pályázatot írt ki az UMTS engedélyek odaítélésére. Az első pályázatot, amelyen az Orange France és az SFR részt vettek, 2000 augusztusában írták ki. A díj összegét engedélyenként 4,995 milliárd euróban határozták meg. A meghatározott ár miatt a Bouygues Télécom úgy határozott, hogy nem indul a pályázaton. A második pályázat kiírása keretében az engedélyért fizetendő díjat 619 millió euróra csökkentették. A Bouygues Télécom UMTS engedélyt szerzett ennek a második pályázati eljárásnak a keretében. Márpedig időközben a francia kormány úgy döntött, hogy visszamenőleg a második pályázati eljárás keretében megállapított díj összegének szintjére igazítja az első eljárásban megállapított díj összegét.

Igéypontjaik alátámasztására a felperesek mindenképp azelőtt a Szerződés 87. cikkének megsértésével érvelnek. E tekintetben azt állítják, hogy:

- A kincstárnak fizetendő díjak közbevételek, és a francia állam azzal, hogy visszamenőleg módosította az Orange és az SFR által fizetendő díjak összegét, lemondott egy likvid, esedékes és biztos követelés behajtásáról;
- Abból a megállapításból kiindulva, hogy a megtámadott határozatot a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve indokolja, a Bizottság az ügyben megkerülte a vitatott alapkérdést. E tekintetben különösen azt állítják, hogy az Orange és az SFR a francia kormány határozatának hatására időbeli előnyhöz juthatott abban a tekintetben, hogy úgy léphettek be korán az UMTS piacra, hogy közben biztosra vehették, hogy UMTS díjuk összegét lecsökkentik a második pályázat keretében követelt összegre, annak ellenére, hogy erről az első pályázat kiírásakor nem rendelkeztek;
- A szóban forgó határozat valóban befolyásolta a versenyt azzal, hogy az Orange és az SFR számára – akik már akkor erős szereplői voltak a francia mobil távközlés piacának – lehetővé tette, hogy a kibontakozó UMTS piacon is megerősítsék helyzetüket, és hogy következőképpen korlátozhatják a versenytársak belépését erre a piacra.